

Uvodnik:

NOVI ŠTEVILKI NA POT

So trenutki, dogodki v našem življenju, v družbi in Cerkvi, bodisi veseli ali žalostni, ki so izrednega pomena. Ti nas in naše okolje lahko zaznamujejo za daljše obdobje, celo življenje ali preusmerijo dogajanje določene skupnosti, naroda ali tok zgodovine.

To lahko trdimo za dva dogodka: ustanovitve Škofije Novo mesto 7. aprila 2006 in razglasitev prvega slovenskega mučenca Alojzija Grozdeta za blaženega lani, 10. junija 2010. Oba dogodka pomembno zaznamujeta prostor in čas, verne in neverne, pa tudi družbo, v katero sta vpeta naše življenje in dogajanje.

Oba dogodka zopet odmevata še posebno v naši škofiji in v tej številki Jagod naše pastore. Konec meseca, 27. in 28. maja 2011, imamo prenos relikvij, blagoslov Grozdetove kapele in slovesno obhajanje njegovega prvega godu na osrednji škofijski božji poti na Zaplazu, kjer pričakujemo nekaj tisoč ljudi iz cele Slovenije. Temu je posvečen prvi del te številke.

Drugi del Jagod pa bo usmerjen v praznovanje 5. obletnice ustanovitve in predvsem razglasitve ŠKOFIJE NOVO MESTO, ki je bila slovesno razglašena 10. junija 2006. Različni avtorji: duhovniki in laiki nam skušajo vsak na svoj način posredovati, kako oni sami doživljajo mlado škofijo in njeno umestitev v jugovzhodni prostor Dolenjske, Bele krajine in Kočevske na raznih področjih pastoralnega življenja.

Ob praznovanju 5. obletnice škofije bomo 11. junija 2011 v luči odgovornosti za našo mlado novomeško škofijo, ko se oziramo na prehojeno petletno pot, prosili, da bi tako duhovniki kot laiki z vso odgovornostjo vsak na svojem mestu v prihodnosti gradili in oblikovali duhovno in vidno podobo naše škofije. Ta podpora naj se kaže v molitvi, z življenjem po veri, z vidno in aktivno angažiranostjo v svojem okolju, s talenti in materialnimi možnostmi, ki jih imamo trenutno na razpolago. Pri tem naj nas podpirajo vsemogočni Gospod, nebeška Mati Marija, zavetnik naše škofije sv. Jožef in naš mučenec blaženi Alojzij Grozde!

prelat Božidar Metelko, generalni vikar

VABILO NA ZAPLAZ OB PRAZNIKU BL. A. GROZDETA

Slovesno praznovanje prvega godu mučenca bl. Alojzija Grozdeteta bo 27. maja zvečer ob 19. uri z mašo, blagoslovom kapele in prenosom relikvij. Čeprav bo navzočih več škofov iz vse Slovenije, zlasti tistih, ki v soboto 28. maja ob 10. uri ne bodo mogli priti, bo to praznovanje imelo bolj škofijski pečat, sobotna zunanja slovesnost, ki jo bo vodil apostolski nuncij, pa vse-slovenski pečat.

Na obe slovesnosti ste povabljeni duhovniki, redovniki in verniki. Prosim, da na slovesnosti povabite svoje vernike v pisnih in ustnih oznanilih. V petek bo možno priti z avtobusi in avtomobili tudi na novo parkirišče pred cerkvijo.

Na obe slovesnosti vabim tudi narodne noše.

msgr. Andrej Glavan
škof

DOGAJANJE OB SLOVESNEM PRAZNIKU BL. ALOJZIJA GROZDETA

Teden dni pred slovesnim praznikom bo v treh župnijah, s katerimi je bil blaženi na poseben način povezan, potekalo slovesno bogoslužje in molitev ob relikvijah bl. A. Grozdeteta.

V torek, 24. maja, bo sprejem relikvij bl. Alojzija Grozdeteta v župniji Tržišče. Ob 18h bodo molitveno uro pripravili župnijski sodelavci, mašo ob 19. uri pa bo v župniji krsta bl. Alojzija daroval ljubljanski pomožni škof dr. Anton Jamnik. **V sredo, 25. maja**, bo sprejem relikvij blaženega v župniji Šentrupert, kjer je bil do sedaj pokopan. Ob 18h bo za birman-

ce kateheza o bl. Alojziju Grozdetu, mašo ob 19h bo vodil beograjski nadškof mag. Stanislav Hočevar, ki je bil v začetku postopka za beatifikacijo Grozdetov postulator. **V četrtek, 26. maja**, bodo Grozdetove relikvije sprejeli v župniji Mirna – župniji njegove smrti, kjer bo somaševanje ob 19h vodil ljubljanski nadškof dr. Anton Stres. Uro pred tem, ob 18h, bodo

SLOVESNOST OB PRENOSU RELIKVIJ

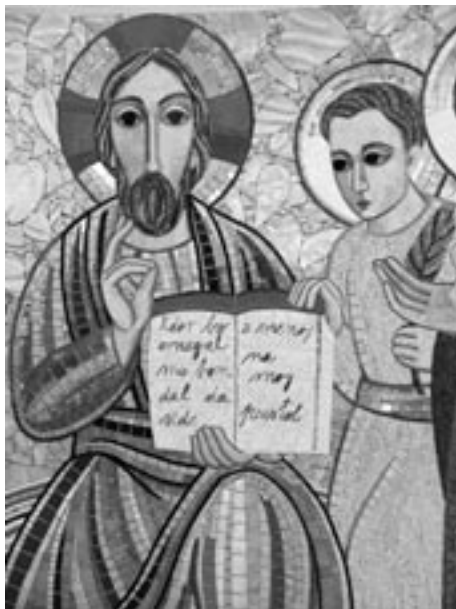
molitveno uro pripravile molitvene skupine in duhovna gibanja. **V petek, 27. maja**, ob 10h se bodo na Mirni poslovili od relikvij. Bogoslužje bo vodil dekan Klavdio Peterca.

S petka, 27. maja, na soboto, 28. maja, bo potekalo vseslovensko romanje mladih na Zaplaz z naslovom „Grozdetova noč mladih“. Mladi se bodo v petek, 27. maja, ob 21h zbrali na Mirni in se od tam podali na 12 km dolgo pot na Zaplaz. Predvidoma naj bi na Zaplaz prispeli okoli 1h. Ob 2h se bo pričelo bdenje, kjer bodo prisluhnili tudi katezezi, ki jo bo imel škof Jurij Bizjak. Bdenje se bo končalo ob 7h zjutraj s hvalnicami in blagoslovom z Najsvetejšim.

V petek, 27. maja, bo ob 19h na Zaplazu slovesna sveta maša, ki jo bo vodil novomeški škof msgr. Andrej Glavan in med katero bo blagoslovil Grozdetovo kapelo ter ob koncu maše sprejel relikvije bl. Alojzija Grozdeta. Do prihoda mladih na Zaplaz bo potekala molitvena ura, ki jo bo najprej vodil prelat Božidar Metelko. Ob 21h bo z molitveno uro nadaljevala Prenova v Duhu in za njo Neokatehumenska skupnost do prihoda mladih iz Mirne. Mašo bo prenašal Radio Ognjišče.

V jutranjih urah sobotnega dne (28. maja ob 7h) po slovesnem prepevanju hvalnic in blagoslovom Najsvetejšega bosta pobudo pri čaščenju prevzeli skupnost redovnih sester De Notre Dame in skupnost HMP. Ob 9.30 bodo mladi na oltarni prostor pred cerkev na Zaplazu prinesli relikvije bl. Alojzija Grozdeta, kjer bo sledil polurni duhovni program mladih pod vodstvom Nade Žgur.

Ob 10.00 se bo začela slovesna sv. maša, ki jo bo ob somaševanju škofov in duhovni-

kov vodil novi apostolski nuncij v RS Juliusz Janusz. Homilijo pa bo imel nadškof metropolit dr. Anton Stres. Pri maši bodo sodelovali mladi iz vse Slovenije, predstavniki družin, invalidov, bogoslovci, narodne noše idr. Pri darovanju bodo predstavniki vseh šestih škofij prinesli sveče z grbom škofij in te bodo kasneje nameščene v Grozdetovo kapelo ob oltarju z njegovimi relikvijami ter bodo spominjale, da je bl. mučenec Alojzij sin slovenskega naroda in priprošnjik za vse Slovence. Ob koncu maše bo sledil slovesen prenos relikvij bl. Alojzija Grozdeta v njegovo kapelo, kjer bodo položene v oltar.

Gregor Lotrič, tiskovni predstavnik škofije

DUHOVNO DOGAJANJE NA ZAPLAZU

Romarska cerkev na Zaplazu ima zelo pestro zgodovino. Če pustimo ob strani legendo o najdenju kipca, o nasprotovanju oblasti (civilni in cerkveni), je zanimivo, kako je preprosto ljudstvo, ne glede na vse, rado romalo k Mariji. Spremenjeni povojni časi so precej ohladili to gorečnost.

Prišlo je leto 2008, ko je novomeška škofija Marijo na Zaplazu in njeno svetišče razglasilo za osrednje na njenem ozemlju. To je pomenilo nov zagon za našo romarsko pot. Svoj kamenček pa je seveda dodala odločitev, da bodo sem prinesene relikvije bl. Alojzija Grozdeta. Število romarjev se tako vsako leto povečuje. V dobrem letu in pol, kolikor pobliže spremljam dogajanje na Zaplazu, se je število organiziranih skupin (z avtobusom) vsaj podvojilo. Za našo romarsko pot so značilna „peš romanja“, ki imajo dolgo tradicijo. Najbolj znana seveda iz Trebnjega, Šmartnega, Mokronoga, Novega mesta... Vedno več pa je skupin, ki se odločijo prehoditi Grozdetovo pot ali pa ubrati povsem novo smer in svojo pot zaključiti na Zaplazu.

Ni pa vse v množici. Veliko imamo tudi občasnih obiskovalcev, ki se med tednom tu ustavijo in želijo v miru obiskati Zaplaško Marijo in njen studenček. V zadnjem času pa je zanimanje za Zaplaza spodbudil tudi mozaik p. Marka Rupnika in nasploh zunanja urejenost romarskega središča.

Marko Japelj, rektor svetišča

RELIKVIJE BL. ALOJZIJA GROZDETA NA ZAPLAZU

Vse naše zemeljsko življenje je pravzaprav eno samo romanje, z večjimi ali manjšimi postanki. Vse dokler se naše nemirno srce dokončno ne spočije v Bogu, kakor pravi sv. Avguštin. Nemirno srce, ki je vse življenje tako hrepenelo po srečanju s Kristusom, je vodilo Lojzeta tudi na pot domov ob božičnih praznikih leta 1942. »Srce, ki se ne boji« (tako je zapisal v eni svojih pesmi) se je dokončno ustavilo na Mirni na novega leta dan 1943. Z velikim hrepenenjem se je tiste dni odpravljal domov, vendar se je njegova zemeljska pot končala na Mirni pod Mirenskim gradom ob potoku Vejeršca. Mučeniška kri je pordecila sneg.

Svetniki in blaženi so kakor svetilniki, ki nam osvetlujejo in kažejo pot k Očetu. Tak svetilnik našemu narodu je z beatifikacijo 13. junija 2010 v Celju postal tudi blaženi Alojzij Grozde. Na prav poseben način tudi novomeški škofiji. Blaženi Grozde je zrasel in se duhovno oblikoval v okolju, ki ga je zaznamovala molitev, odpoved, v vojnem času pa mnogo gorja. Blaženi, ki je kot mučenec opral »svoja oblačila ter jih pobelil z Jagnjetovo krvjo« (Raz 7, 14), želi svetiti vsem rodovom z gore nad Trebnjem, v bližini domačih krajev, ter jih spodbujati – zvesta hoja za Jezusom je rodovitna pot, ki obrodi sad ob svojem času.

Okoliščine, ki so botrovale Lojzetovi mučeniški smrti, so bile dramatične. Nič

manj tudi najdenje njegovega nestrohnjenega trupla in potem pokop v Šentrupertu, saj zaradi vojnih okoliščin pokop v domačem kraju ni bil mogoč. Oseminšestdeset let so njegovi zemeljski ostanki počivali v posvečeni zemlji božje njive v Šentrupertu. Sedaj bodo slovesno preneseni v osrednje romarsko svetišče novomeške škofije, v cerkev Marije Vnebovzete na Zaplaz. On, veliki častilec Božje Matere, bo sedaj počival pod njenim varnim okriljem v oltarnem prostoru njemu posvečene kapele, obdane s čudovito mozaično podobo Rupnikovega mozaika poveljčane Cerkev.

»Svojemu Svetemu ne boš dal gledati troh-nobe« (Apd 13, 35). Njegove relikvije, položene pod oltarno mizo kapele na Zaplazu, bodo postale nov »magnet«, ki vabi k svetosti,

dosledni hoji za Kristusom in zvesto-bi evangeliju in Božji besedi. Bog ve, koliko utrujenih, izmučenih in od življenja razočaranih src bo Lojzetova svetost vsakodnevno nagovarjala in hrabrila. V priprošnji njemu jim bo dajala moč, da bodo zmogli prehoditi tudi temne in ozke poti duhovnega življenja. Tudi to je namen njegove stalne prisotnosti na Zaplazu.

»Ti si ukazal sezidati tempelj na tvo-ji sveti gori in oltar v mestu, ki si ga izbral za svoje bivališče« (Mdr 9, 8). Kako preroško je zapisal v eni izmed svojih pesmi, ne da bi slutil, da se bo to dejansko uresničilo - »šla moja pot bo pred njegov oltar«. Ko ga je vesoljna Cerkev tudi uradno uvrstila v seznam blaženih, njegov dom postaja oltar, da bo lahko še bolj pridružen Jezusu Velikemu duhovniku, žrtvi in spravi za naše grehe. Z njim je postal zraščan v načinu njegove smrti, z njim postaja zraščan tudi v podobnosti njegovega vstajenja.

Naj prisotnost Grozdetovih relikvij na Zaplazu postane kraj naših molitvenih srečevanj. Mladim v spodbudo v iskanju življenjskih ciljev ter idealov krščanstva. Zakoncem kraj obnavljanja zakonske zvestobe. Duhovnikom in redovnikom zgled popolne izročitve in pripadnosti Kristusom. Bolnikom tolažba in upanje, da jim njegova priprošnja izprosi zdravja. Vsem nam, večnim romarjem skozi življenje, vir navdiha, Božjega miru in tolažbe.

Blaženi Alojzij Grozde, prosi za nas!

msgr. Igor Luzar, postulator

BLAŽENEGA ALOJZIJA GROZDETA

O KAPELI BL. ALOJZIJA GROZDETA

V romarski cerkvi Matere božje na Zaplazu je bilo potrebno urediti kapelo za posmrtno ostanke mučenca Alojzija Grozdeteta, 1923 – 1943. Kot najprimernejši prostor je bila izbrana južna stranska kapela, nasproti kapele z oltarjem Zaplaške Matere božje. Ker je v nadaljevanju obnove zaplaške cerkve predvidena predelava te kapele, bo lahko ustvarjen usklajen dialog nasproti si stoječih kompozicij.

Posmrtno ostanke mučenca Alojzija Grozdeteta se prenese v kamnit sarkofag. Ta je kot osrednji element postavljen na tri stopnice, ki so oblikovane kot koncentrični krožni loki. Tako je mogoč neposreden dostop kot tudi čisto fizični dotik sarkofaga.

Ozadje je sestavljeno iz konkavne površine, obložene z mozaikom. Tako določeno polje nove slikarske obdelave ne pride v konflikt z obstoječimi barvnimi okni slikarja Staneta Kregarja, ampak se z njimi skladno dopolnjuje ter tvori novo celoto. Rahla napetost ploskve ustvarja občutek približevanja slikarskega motiva, nas pa na nek način vabi in objema.

V ozadju je v sredini slop, zaključen s polkrožno ploskvijo, ki tako ustvarja vertikalni poudarek (tudi v dialogu z nasproti ležečo Marijino kapelo, kjer bo nekoč stal ohranjen oltarni nastavek s tabernakljem in Zaplaško Marijo). Slop je narejen iz kamna, in sicer na sredi pas 'sivaca', na vsaki strani pa pas temnejšega kamna 'botechina'. Isto se pojavi tudi pod mozaično steno in tako ustvarja vtis, da gre za sklenjen slop zadaj za opno. Beli pas se tam nadaljuje v tlaku, teče pod sarkofagom

in se preko stopnic razlije v cerkveno ladjo. Ta studenec simbolizira razlivajočo se Božjo milost, ki jo Bog preko svojega služabnika mučenca Alojzija Grozdeteta razširja med nas. Na prvi stopnici je vklesanih tudi nekaj Grozdetovih verzov: *Po novih potih šel bom v nove dni, srca in duše Bog bo le vladar, šla moja pot bo pred njegov oltar.*

Stopnice so oblikovane tako, da omogočajo hkrati čim bolj funkcionalno izrabo (majhnege) prostora, hkrati pa ustvarjajo podstavek za Grozdetov sarkofag kot osrednji element kapele. Ta je postavljen tako, da je v kapeli mogoče tudi maševati (od mozaične stene oddaljen 1,10 m, kar omogoča normalno poklekanje). Na zgornji stopnici se pojavi 12 kamnov bele barve, ki zaradi krožnega oboda delujejo kot stebri v obzidju novega Jeruzalema. Koncentrične linije stopnic spominjajo na valove, ki nastanejo ob padcu kamna v vodo in se širijo, odmevajo po njeni površini.

Sarkofag je dimenzij 160 x 70 x 90 cm, z rahlo napetimi transkimi ploskvami, ki so reliefno obdelane s poglobljenim osrednjim delom. Krožna, proti pokrovu (menzi) razpirajoča se loka simbolizirata upanje in vero, kipečo in prešerno mladost (Grozde kot tak in kot zavetnik mladine), duhovno rast. Pokrov sarkofaga je na stiku s spodnjim delom enake oblike (tlorisno napete stranice), zgornja ploskev pa je pravokotna. Krožni lok se pojavi tudi v narisu pokrova in tako pokaže, da je pokrov sarkofaga menza oltarja.

*prof. dr. Jože Marinko, u. d. i. a.
Matija Marinko, u. d. i. a.*

O MOZAIKU V ČAST BLAŽENEMU ALOJZIJU GROZDETU

Običajno se ikonografija za grob mučenca skoraj vedno navdihuje pri Janezovem Razodetju. Želi poudariti udeležbo mučenca pri zmagoslavju Jagnjeta.

V knjigi, ki jo Kristus drži v rokah, piše: »Kdor bo zmagal, mu bom dal, da sede z menoj na moj prestol« (Raz 3,21). S tem je jasno nakazana udeležba mučenca pri Kristusovi zmagi.

Celotno cerkveno izročilo uči, da je grob mučenca oltar ali pa je vdelan v oltar. Kajti grob mučenca je pravzaprav »confessio fidei«, izpoved vere. Kaj tukaj izpovedujemo? Da je mučenec resnično Kristusovo telo, in to poveljano Kristusovo telo, ki je šlo skozi veliko noč. Mučenec je doživel polnost krsta do konca.

Kristjani smo gradili cerkve na grobovih mučencev prav zato, ker je mučenec neke vrste »podaljšek« Kristusovega telesa.

Vse skupaj je zamišljeno kot velika čaša, v katero je zajet nebeški svod. Na mavrici, na vesoljnem svodu sedi Kristus, poleg njega pa sta sv. Janez Krstnik in božja Mati Marija v drži, ki jo v bizantinski ikonografiji poznamo kot »deesis«. Beseda »deesis« pomeni »molitev«, drža, s katero se človek odpove sebi in pokaže na drugega.

Ob Jezusu je blaženi Lojze Grozde, ko sede h Kristusu na mavrico. Na drugi strani pa smo za Marijo upodobili skrivnostno ženo. Kot otrok, ko je bil v nekem smislu zavržen, neljubljen, nesprejet, je Grozde vendar po svoji teti in drugih dobrih ženah doživel obličje prave materinske ljubezni. Čeprav je bil deležen marsičesa grenkega, na koncu tudi najbolj grenkega, to je mučenja in uboja, se v božjem kraljestvu te stvari vidijo popolnoma drugače.

Pri mučencu, ki ga je v ideološki obsednosti narod sam ubil, je zelo pomembno videti, kako v svoji poveljčnosti pripomore k ozdravljanju svojega naroda. Kdorkoli z ljubeznijo moli k mučencu blaženemu Grozdetu, pripomore k razlitju milosti, ki ozdravlja naš narod.

P. Marko Ivan Rupnik

Navedeno po: Družina 20, 15.5.2011, 7.

BLAŽENEGA ALOJZIJA GROZDETA

SLOVESNO PRAZNOVANJE 5. OBLETNICE ŠKOFIJE

Vabilo

V soboto, 11. junija 2011, ob 16. uri bomo v stolnici sv. Nikolaja obhajali 5. obletnico razglasitve in delovanja škofije Novo mesto. Zbirali naj bi se že pred mašo in po možnosti prišli že ob 15.30 k molitveni uri, ob 16. uri pa bo slovesna sv. maša s somaševanje škofijskih duhovnikov in redovnikov. Zahvalili se bomo Bogu za dar škofije, ki že peto leto deluje in daje tudi že vidne sadove ter živahnější pastoralni in duhovni utrip. Prosim pa bomo, da bi kot vedno bolj živa krajevna Cerkev opravičili vsa pričakovanja, zaradi katerih je prišlo do ustanovitve novih škofij.

msgr. Andrej Glavan
novomeški škof

POGLED DUHOVNIKA NA 5 LET ŠKOFIJE NOVO MESTO

Ljudje po navadi nimamo radi korenitih sprememb. Če je v družini lepo, zakaj bi kaj spreminjali? Vendar življenje spremembe zahteva. Otroci se morajo poročiti in stari ljudje morajo umreti ter zapustiti izkušnje in premoženje.

Ljubljanska škofija, ki smo ji pripadali, je bila dobra in težko se je bilo čustveno ločiti od nje. Vendar se je pokazalo, da je bila odločitev Cerkve o ustanovitvi novih škofij boljša. Cerkev je živi organizem, zato je treba na njej včasih kaj odrezati, drugič pa kakšno mladiko obremeniti ali razbremeniti.

Osebo sem mlade Škofije Novo mesto od začetka vesel. Njen prvi namen, da bi se utrdile osebne vezi med duhovniki in škofom, je izpolnjen. Od te povezanosti je odvisen uspeh v pastoralni.

Priti na škofijo je lepo kakor v času g. Stanke Leniča v Ljubljani. K temu zelo pripomore prijazno osebje ekonomata, ki daje celibaterski ustanovi nujno potrebno žensko noto. G. škofa, generalnega vikarja, ekonomata in ostale člane kurije ne doživljam kot avtoriteto, ki se je treba bati, ampak kot brate, ki so v »istih stiskah,« samo njihova služba je drugačna.

Naša duhovniška srečanja so prijetna, ker se vsi poznamo. Mislim, da se tako lažje začutimo kot duhovna družina. Od najodličnejšega srečanja, ki je krizmena maša, prek skupnih romanj in družabnosti res ne najdem nobene resne pripombe. Bog povrne organizatorjem!

Seveda ima vsaka ustanova poleg dobrih tudi slabe lastnosti, vendar mislim, da bi na tehtnici dobre stvari daleč, daleč pretehtale slabe.

Škofjski grb je razdeljen v tri polja: grozd, ki pomeni pokrajino naše škofije - zemljo; konj, ki pomeni izročilo; Miklavževa jabolka, ki pomenijo svetost. V vseh treh razsežnostih smo bogati.

Zemlja je izredna. Ne moreš da ne bi vzljudil Dolenjsko, Kočevsko, Belo krajino in Posavje. V naši župniji že nekaj let organiziramo nedeljska popoldanska romanja po škofiji. Ljudje so jih zelo lepo sprejeli. Strmeli so nad lepoto Grozdetovega Tržišča, Velikega Trna, Slinovc, belokranjskih podružnic... Če še pomisliš, da so v tej zemlji kosti naših prednikov in da je narava zakramentalno znamenje evharistije, moraš vzljubiti zemljo naše škofije.

Izročilo ima žlahtno patino, ne samo zaradi pleterskih menihov in poltisočletnega kapitlja. K njej spada tudi pregovorno gostoljubje in dobra volja naših ljudi. Ohranimo to! Stari kmetje so rekli, da mora vsak gospodar spoštovati to kar so naredili predniki in dodati nekaj svojega. Bolj kakor si mislimo, živimo iz tradicije. Katerokoli cerkveno knjigo vzameš v roke, je v njej delo številnih posameznikov ali celih generacij. Če imaš rad pesmi, je v njih genij dolenskih skladateljev (Sattner, Gregor Mali...) in če pogledaš arhitekturo, od zidanic do cerkva, ne moreš, da se ne bi poklonil vsem znanim in neznanim umetnikom.

Svetost je bila dolenskemu človeku vedno blizu. Kardinal Rode je nekoč govoril o škofu Gnidovcu in v svojem slogu lepo dostavil, da izhaja iz krajev, kjer »greh za ljudi ab-

solutno ni imel nobene privlačnosti.« Ni čisto tako, vendar v mnogočem trditev drži. Ko je blaženi papež razglasil za svetnico Italijanko Gianni Molla, ker je rajši umrla za svojega otroka, kakor da bi jo operirali in bi otrok pri tem umrl, sem brez pretiravanja pomislil, da bi v tistem času (1960) tako ravnala večina naših mater. To je bil »privzet standard« naših mam. Danes žal ni več tako. So pa zato zasijali Grozdet ter s. Krizina in s. Antonija, ki poosebljajo nepregledno množico slovenskih mučencev, katerih večina je v Rogu. Če se trudimo razumeti njihovo usodo, bomo hitro ugotovili, da jih je prav zvestoba Cerkvi privedla do mučeništva. Svetost Roga je »delež pri odrešenju zemlje in ljudi« (Marko Rupnik).

Tone Gnidovec, župnik, Kočevje

KAKO KOT LAIK DOŽIVLJAM NOVO ŠKOFIJO

Dolgo časa se je govorilo bolj po tihem, potem pa vedno glasneje, da bo škofija v Novem mestu. Vse te govornice sem spremljal z velikim zanimanjem in veseljem. To pričakovanje pa se je uresničilo.

Imam lepe spomine na ustanovitev škofije. Bile so priprave, ki smo jih bili deležni vsak po svojih močeh. Tudi mati narava je ob slovesnosti dala svoj prispevek. Na začetku je bila nevihta, ob koncu pa je že posijalo sonce. To Božje sonce sije na našo škofijo, da postaja vedno bolj uspešna na duhovnem, gospodarskem in kulturnem področju. To je zasluga gospoda škofa Andreja Glavana, ki je očeto-vsko razumevajoč, preudaren in spoštljiv do vseh ljudi in širšega zbora ožjih sodelavcev, za kar si zasluži vso pohvalo.

Na duhovnem področju je v tem času poseben dar od zgoraj, da je prav iz naše škofije proglašen za blaženega prvi mučenec v Sloveniji Alojzij Grozde, ki je tudi naš priprošnjik v nebesih. Njegove relikvije so tudi v naši župnijski cerkvi v novem daritvenem oltarju. Velik božji blagoslov za našo škofijo je tudi, da je Gospod povabil štiri fante, da bi njemu zvesto

služili v njegovem vinogradu. Molimo zanje, da bodo vztrajali in ostali zvesti Gospodu.

Veliko je obnovljenega na gospodarskem področju. Kar težko je vse opisati. Zelo pomembno je, da bo božjepotno svetišče na Zaplazu dokončno urejeno, da bodo vanj prenesene in shranjene relikvije Alojzija Grozdet.

Za našo škofijo je pomembno, da imamo orglarsko šolo, da se v domačem kraju lahko izobražujejo mladi fantje in dekleta. Organizator po župnijah vedno primanjkuje. Pomembna je tudi teološka pastoralna šola, da se mladi in starejši izobražujejo za pomoč pri poučevanju verouka, ki je vedno bolj potrebno in odgovorno delo. V teh letih je zelo napredovala tudi Karitas. Kakor sem seznanjen, deluje zelo aktivno skoraj po vseh župnijah v škofiji. V tej dejavnosti se želi približati in pomagati vsem, ki so pomoči potrebni.

Želim, da bi z božjo pomočjo tako duhovniki kot laiki v škofiji zmogli delati to, kar Gospod od nas pričakuje - izpolnjevati Njegovo voljo. V preizkušnjah in težavah pa smo prav tako poklicani, da ne obupujemo, ampak v molitvi in zaupanju izročamo vse Gospodu, ki vodi in usmerja naša prizadevanja.

*Anton Vrtačič,
Št. Peter – Otočec*

PET LET ŠKOFIJSKEGA PASTORALNEGA SVETA

»Škofijski pastoralni svet (v nadaljevanju ŠPS) je škofov posvetovalni, študijski in delovni organ za področje pastoralne dejavnosti na teritoriju novomeške škofije. ŠPS proučuje, spodbuja in usklajuje pastoralno delovanje na področju oznanjevanja, bogoslužja, diakonije in oblikovanja občestev. Člani ŠPS predstavljajo celotno Božje ljudstvo v škofiji, zato naj bodo v njem predstavniki škofijskih duhovnikov, redovnikov, redovnic in laikov različnih generacij in pastoralnih področij« (Statut ŠPS, 1, 2,4).

Tako poslanstvo ŠPS določa Statut in v luči teh določb skušajmo kratko pogledati na petletno obdobje njegovega delovanja.

Razmeroma hitro, najhitreje pa v novoustanovljenih škofijah, je bil imenovan tajnik ŠPS (25. avgust 2006) in na njegov predlog je škof imenoval preostale člane ŠPS. Največje breme so prevzeli voditelji posameznih komisij in znotraj teh voditelji odborov. Tako je škofijsko oznanjevalno komisijo (ŠOK) vseh pet let vodil mag. Alfonz Žibert, znotraj te komisije pa so delovali naslednji odbori: za katehezo, za družino, za laike in versko izobraževanje odraslih, za gibanja in skupnosti, za katehumenat, za misijone, za družino, za mladino, za turizem, šport in rekreacijo in za medije. Mag. Žibert je dve leti vodil tudi oznanjevalno komisijo na slovenski ravni, kot član pa je v tej komisiji sodeloval vseh pet let.

Škofijsko liturgično komisijo (ŠLK) je vodil g. dekan Peter Kokotec, sodeloval tudi v

slovenski liturgični komisiji. Znotraj ŠLK pa so naslednja področja pastorage: ministranti, bralci Božje besede, zakristani in krasilke, izredni delivci obhajila in odbor za cerkveno glasbo. Škofijsko komisijo za karitativno dejavnost (ŠKKD) je najprej vodil g. Janez Rih-taršič, od l. 2008 pa mag. Igor Luzar. Voditelj te komisije je prav tako sodeloval na slovenski ravni. Področja, ki ŠKKD pokriva pa so: Škofijska Karitas, pastorage Romov, pastorage v domovih za starejše občane, pastorage zdravja in Vera in luč, pastorage v zaporih, pastorage v komunah za zdravljenje odvisnosti, Krščansko bratstvo bolnikov in invalidov. Škofijski odbor za župnijske pastoralne svete (ŽPS) in dekanjske pastoralne svete (DPS) je vodil msgr. France Dular, ki je več kot dve leti ta odbor vodil tudi na slovenski ravni. Prav tako je tajnik ŠPS v tem obdobju dve leti opravljal nalogo tajnika Slovenske pastoralnega sveta (SPS) in voditelja tajništva SPS.

V petletnem obdobju, je povprečno vsaka komisija imela vsaj dve srečanja letno, srečevali so se tudi odbori. Tajništvo ŠPS se je na vsebinsko bogatih sejah srečalo na 20. sejah, ves ŠPS pa se je zbral dvakrat letno na plenarni seji, skupaj 9 krat. Vsa srečanja so bila, pod predsedstvom škofa msgr. Glavana, namenjena temu, kar beremo zgoraj: posvetovanju, načrtovanju in analizi opravljenega dela. Veliko je bilo narejenega, marsikaj izjemno kvaliteto, marsikaj pa je bilo tudi spregledano ali je bila s katerega področja premalo pobud.

Na tem mestu ne moremo navesti vsega narejenega, premalo je prostora. Poskušajmo pa iz poročil, ki so jih voditelji Komisij in Odborov predstavili na zadnji plenarni seji ŠPS, izluščiti nekatere bolj odmevne zadeve.

Odbor za gibanja in skupnosti je poleg drugega vsako leto na binkoštno soboto pripravil v stolnici molitev s Svetim pismom. Odbor za misijone je med drugim veliko truda vložil v pripravo akcij Otroci za otroke in Trikraljevske akcije. Vsako leto so pripravili osrednjo škofijsko prireditev ob misijonski nedelji. Odbor za katehezo je pripravil med drugim več izobraževalnih srečanj za katehete, katehiste, katehistinje in druge (Delo s Svetim pismom v katehezi; O psihologiji otroka; Teologija telesa I. in II). Odbor je pripravil ogromno katehetskega materiala, ki je bil zelo dobro sprejet v katehezi domače škofije in širše (npr.: Pavlova apostolovščina, kocka z molitvami pred in po jedi; zgibanka za molitev veroučencev; knjižica evharističnih molitvenih ur za veroučence; molitvena veriga v Letu apostola Pavla; kratka pojasnila in komentarji o poteku bogoslužja; šopek velikonočnega jutra; zgibanka o dzhovni posvojitvi otrok; hišni žegen, prošnje za vse potrebe, Znamo moliti rožni venec; Sveto pismo v mojem življenju; molitev pri velikonočnem zajtrku; obred predstavitve prvoobhajancev župnijskemu občestvu itd.).

Odbor za mladino je med drugim pripravil škofijsko srečanje mladih, šolo za animatorje pomočnike; organizirali so sodelovanje mladih na škofijskem evharističnem dnevu in na SEK ter sodelovali pri organizaciji vse-slovenskem romanju in bdenju mladih

na Zaplazu. Odbor za družino je med drugim pripravil zelo obiskan vsebinsko bogat škofijski dan družin; veliko pozornosti posvečajo pripravi na zakon in oblikovanju zakonskih občestev. Odbor za izredne delivce obhajila je pripravil dve duhovno-liturgični srečanja za izredne delivce na škofijski ravni. Animator za ministrante je organiziral duhovne vaje za ministrante, škofijski ministrantski kviz. Referent za zakristane in zakristanke je z njimi sodeloval pri pripravi dokumentarnega filma RTV Slovenija z naslovom Varuhi templja, zanj je organiziral posebno romanje, kot tudi za krasilke, zanje pa še kar nekaj liturgično-praktičnih srečanj. Referent za bralce Božje besede je zanje organiziral tri strokovna srečanja na škofijski ravni z različnimi gosti.

Odbor za cerkveno glasbo, ki združuje odgovorne za odrasle in otroške pevske zборе, za ljudsko petje, za orglarstvo in zvonarstvo, je med drugim pripravil bazo podatkov vseh zborov in zborovodij v škofiji; organizirali so izobraževanje za zborovodje odraslih pevskih zborov, člani strokovno spremljajo dekanijske

revije pevskih zborov; pripravili so škofijsko srečanje OPZ in v pripravi je že drugo; strokovno so spremljali obnovo ali postavitev kar desetih orgelskih inštrumentov; dva člana odbora sodelujeta tudi v Slovenskem odboru za cerkveno glasbo.

Največ dela je bilo znotraj Škofijske komisije za karitativne dejavnosti opravljeno v okviru Škofijske Karitas, ki se je v tem času organizacijsko postavila na nogo in koordinira delo 24 župnijskih Karitas ter vodi številne aktivnosti, kot so: FIHO pomoč družinam, socialno ogroženim otrokom, pomoč starejšim in bolnim, klic dobrote, otroci nas potrebujejo ipd. Vsako leto pripravijo občni zbor. V postnem in adventnem času za sodelavce ŽK pripravijo duhovne obnove, dvakrat letno pripravijo tudi izobraževanja za sodelavce, seminarje, delavnice. ŠKKD je koordinirala obiske škofa v bolnici in domovih starejših. Odbor za ŽPS in DPS je v tem času izpeljal volitve članov ŽPS; pripravili so vrsto duhovnih in strokovnih srečanj, tako na škofijski, kot dekanijski ravni.

Tajništvo ŠPS je usmerjalo, koordiniralo in spodbujalo delo posameznih naštetih področij. Predvsem pa smo za vsako pastoralno leto pripravili osnutek (izhodišča) škofijskih pastoralnih smernic, ki so postale temelj za organizirano in usklajeno pastoralno delo na škofijski ravni, kot tudi izhodišče za izdelavo župnijskih pastoralnih načrtov, ki so jih oblikovali ŽPS pod vodstvom župnikov.

Kot tajnik prve »petletke« ŠPS se ob koncu tega nepopolnega poročila zahvaljujem Bogu za vse navdihe in potrebne milosti, vodstvu škofije za zaupanje in vsem sodelavcem za zavzeto in odgovorno sodelovanje. Hvala tudi vsem na TEOF in znotraj SPS za strokovno pomoč, nasvete, odgovore, ki so mi bili v veliko pomoč pri vodenju SPS in ŠPS. Čas je za nove moči, nove ideje in nov način dela. Novemu tajniku ŠPS in njegovim sodelavcem želim obilje Božje milosti, uglašenosti z vodstvom škofije ter modrosti Svetega Duha.

dr. Silvester Fabijan, tajnik ŠPS

KARITAS V NOVI ŠKOFIJI

»ZGLED SEM VAM NAMREČ DAL ...«

V Cerkvi na Slovenskem se pastoralno leto krščanske dobrotelčnosti in solidarnosti preveša v zadnjo četrtino. Karitas je na podlagi pastoralnih smernic, seminarjev ter raznovrstnih aktivnosti doživela veliko spodbud, svežih idej ter napotkov.

Vendar pa nobeno izmed ponujenih teoretičnih izhodišč na Karitas ni vplivalo v tolikšni meri, kot konkretni, v veliki večini nepredvidljivi dogodki. Novembra ustanovljeni Župnijski karitas Čatež ob Savi, sta se v mesecu aprilu pridružili še Župnijski karitas Cerklje ob Krki in Mirna Peč.

Če se v spominu ozremo za leto nazaj, ne moremo mimo velike slovesnosti vseslovenskega evharističnega kongresa v Celju. Poleg evharističnega kruha, je na naše oltarje prinesla relikvije bl. Alojzija Grozdeta, kot čist

in neomajen zgled krščanske vere, ki ga poslej častimo in se mu priporočamo v molitvi. Tako velik in enkraten dogodek, kot je bil evharistični kongres, je slovenskemu verniku zopet vлил novih moči, zagona in seveda veselja, ki smo ga skupaj doživljali kot občestvo.

Ni bilo treba čakati dolgo, da bi svojo ljubezen do Kristusa mogli dokazati tudi v praksi – v trpečih bratih in sestrah. V poletnih mesecih so svoj križev pot in agonijo doživljale družine delavcev Preventa. Brez zasluženega plačila je bilo na stotine družin primoranih

potrkati na vrata socialnih in humanitarnih ustanov. Sodelavci Župnijskih in Škofijskih karitas so pokazali veliko mero razumevanja, ki so ga narekovala z vsakovrstnimi čustvi obarvane zgodbe posameznikov. Ne dolgo zatem se je enaka zgodba ponovila v podjetju TOM iz Mokronoga. Ne le, da so Župnijske karitas odlično odigrale svojo vlogo,

veliko mero razumevanja so s konkretno podporo Župnijskim karitas v okviru dekanij ponudile tudi župnije, ki še nimajo ustanovljenih svojih Župnijske karitas.

V času med Preventom in TOM-om so se zgodile septembrske poplave. Povodenj je zaznamovala in za vedno spremenila številne družine, ki so lahko le nemočno opazovali uničujočo moč vode. Na prav vseh prizadetih območjih, kjer so bile ustanovljene Župnijske karitas, je pomoč prišla hitro. V župnijah, kjer se do takrat še niso odločili za organizirano karitativno delovanje, so skupaj s Škofijsko karitas pobudo prevzeli župniki. Vsi duhovniki, ki so s svojimi prostovoljci, po lastnih močeh in zmožnostih sodelovali pri odpravljanju posledic, so upravičeno ponosni na svoj velik prispevek. Ponos je bilo čutiti tudi pri vseh, ki se danes z veseljem spominjajo obiska novomeškega škofa Andreja Glavana, ko se je osebno srečal z njimi na prizadetih območjih.

Prvi meseci novega leta so zopet pokazali na izrazito kršenje pravic, izkoriščanje in posledično na krivice, s katerimi se spopadajo delavci iz tujih držav. Slednjim smo v zadnjih treh mesecih pomagali v sodelovanju s Centrom za socialno delo in Rdečim križem, kakor je to zahtevalo Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve, ki je zagotovilo sredstva za pomoč obupanim delavcem.

Negotova ostaja tudi usoda mnogih podjetij, med njimi večjih kot sta npr. Novoles iz Straže ter črnomaljski Secop, z njimi pa usoda na tisoče posameznikov in družin, ki so

hočeš nočeš tudi naši soobčani, in večinoma tudi udje župnijskega občestva. Iskrena zahvala vsem, še zlasti župnikom, ki spremljate in spodbujate prostovoljce Karitas, da z vso zavzetostjo in pristnim krščanskim duhom pomagajo pri nudenju najrazličnejših vrst pomoči.

Vse pogostejše naravne nesreče in negotove gospodarske razmere so namreč prepričale, da je organizirano karitativno delo nepogrešljiv del župnijskega občestva, če le-to hoče obstajati kot resnično »občestvo«. Tudi v zasebnem življenju se vedno znova potrjuje rek, da pravega prijatelja prepoznaš šele v stiski. In ko oklevamo, pomaga Jezusovo povabilo učenecem pri mizi zadnje večerje: »Zgled sem vam namreč dal, da bi tudi vi delali tako, kakor sem jaz vam storil« (Jn 13,15).

Gregor Vidic, generalni tajnik ŠKNM

O SKUPNOSTI KATEHISTINJ IN KATEHISTOV

V letu ustanovitve naše škofije je zaživela tudi t. i. **Skupnost katehistinj in katehistov novomeške škofije**. V njej so povezani vsi, ki v župnijah pomagajo pri verouku. V veliki večini so to laiki: žene, dekleta, fantje in odrasli moški, pa tudi nekaj redovnic.

Gre za približno sto ljudi, ki z vsem srcem darujejo del svojega časa za pomoč pri župnijski katehezi. Vodstvo Skupnosti katehistinj in katehistov pripravlja za njih v teku šolskega leta določena srečanja strokovnega izpopolnjevanja (ki naj bo v nekaj letih tudi potrjeno z „*missio canonica*“), v počitniškem času pa tudi možnost globljega osebnega srečanja z Bogom v duhovnih vajah.

Želeli je, da bi v župnijah k sodelovanju na katehetskem področju pritegnili še več ljudi, ki imajo smisel za delo z otroki. Dobro in potrebno pa je, da vsem tem velikodušnim ljudem tudi pomagamo na poti poglobljanja v vsebino vere in pridobivanja potrebnih praktičnih veščin. Le tako bo začetni pogum dobival oporo tudi v dodatnem usposabljanju in bo raslo veselje do sodelovanja pri oznanjevanju evangelija.

mag. s. Brigita Zelič, voditeljica Skupnosti katehistinj in katehistov NM

O DELOVANJU KATEHETSKO PASTORALNE ŠOLE

Prve diplome Katehetsko pastoralne šole v Novem mestu so bile podeljene v juniju 2008 in od takrat je šlo uspešno zaključilo 15 slušateljev. Od teh zdaj večina sodeluje pri katehezi osnovnošolskih otrok.

Na drugi stopnji Katehetsko pastoralne šole je vpisanih le sedem slušateljev. So pa zavzeti in doživljajo, kako jih ves proces strokovnega in duhovnega usposabljanja notranje bogati in življenjsko izpolnjuje. Njim in njihovi povezanosti v **molitvi k bl. Alojziju Grozdetu gre v veliki meri zahvala za prebujanje zanimanja za Katehetsko pastoralno šolo**, saj se je za njimi na prvo stopnjo vpisalo 20 oseb.

Upamo in prosimo Gospodarja žetve, naj tudi to poletje deluje v srcih vernih ljudi po naših župnijah. Prebudi naj željo po poglobljanju osebne vere in usposabljanju le-to posredovati tudi mladim rodovom. Kdor se je vključil v katehetsko šolo, ugotavlja, da eno popoldne na teden ni preveč glede na bogastvo, ki ga v teku študijskega leta iz tedna v teden prejemajo.

mag. s. Brigita Zelič, voditeljica KPS v NM

Sedež škofije in stolna cerkev.

500 let župnije Črmošnjice - 2009.

Bolniško maziljenje v domu ostarelih v Kočevju - december 2009.

Apostolski nuncij na škofijskem evharističnem dnevu - april 2010.

ŠKOFIJE NOVO MESTO

Umestitev častnih kanonikov - 2008.

Krst sedmega otroka - 2007.

Duhovniški dnevi v Strunjanu - november 2009.

Luč miru iz Betlehema - december 2009.

Obnova cerkve na Zaplazu v 2010.

Duhovniški piknik v Leničevem domu - avgust 2010.

Vizitacija v karmeličanskem samostanu v Mirni Peči - marec 2011.

Molitveni dan za duhovne poklice - september 2010.

Obisk češkega veleposlanika - maj 2010.

Pogovor s člani ŽPS - maj 2011.

Romanje škofijskih duhovnikov v Torino - april 2010.

DELOVANJE GLASBENEGA KONSERVATORIJA

Konservatorij za glasbo Jurij Slatkonja bo letos zaključil četrto leto svojega delovanja. V teh štirih letih je ves čas izvajal osnovnošolske in srednješolske glasbeno-izobraževalne programe. V naslednjem šolskem letu nameravamo delovanje razširiti še na predšolsko stopnjo.

V času delovanja znotraj Zavoda Friderika I. Barage v Šmihelu je izobrazil predvsem veliko organistov in zborovodij, ki uspešno delujejo na župnijah po naši škofiji. Izoblikovanje poklica organista in zborovodje je šlo tako daleč, da je omenjeni program leta 2008 pridobil javno veljavnost izobraževalnega programa na Ministrstvu za šolstvo RS. To pomeni, da lahko naši dijaki, ki tak program zaključijo, opravljajo tudi maturo na umetniški gimnaziji. Konec lanskega leta smo imeli prve maturante, ki so maturo opravili stoo odstotno. Letos se na maturo pripravlja že druga generacija maturantov.

Posebnost konservatorija je diploma konservatorija, ki jo lahko po želji opravljajo dijaki

ob koncu šolanja. Diploma je javna predstavitev dosežkov v obliki samostojnega koncerta. Do letos smo podelili diplome že desetim diplomantom.

Veliko število dijakov, ki konča šolanje na konservatoriju, nadaljuje šolanje na visokošolskih glasbenih ustanovah, zlasti na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Nekateri se, kot študentje visokih letnikov in absolventi, že vključujejo v vzgojno-izobraževalno delo v obliki študentskega dela. Na ta način bo konservatorij počasi pridobil lastni kader, ki dela s povsem drugačnim odnosom in pripadnostjo, obenem pa razbremeni ustanovo visokih potnih stroškov za profesorje.

Vsako leto pripravimo tudi bogat koncertni program, s katerim se predstavljamo v Novem mestu, drugod po Sloveniji in v tujini. S tem dvigujemo glasbeno kakovost regije in zlasti Mestno občino Novo mesto uvrščamo med pomembna, četudi majhna evropska kulturna središča.

Vpis v novo šolsko leto 2011/12 bo potekal na sprejemnih preizkusih med 4. in 11. junijem 2011. Lepo povabim predvsem župnike župnij, kjer ni poskrbljeno za glasbo, da napotijo primerne kandidate na šolanje v našo ustanovo. Več informacij o sprejemu na konservatorij lahko dobite na telefonski številki 07 38 44 426 ali na spletni strani zavod-baraga.si.

prof. Ales Makovac, ravnatelj

POMEN STOLNE CERKVE V NOVEM MESTU

V škofovskem obredniku je med drugim zapisano, da je stolna cerkev tista, v kateri se nahaja škofova katedra, znamenje učenja in oblasti pastirja krajevne Cerkve in znanje edinosti tistih, ki verujejo z isto vero, ki jo pastir od tu oznanja.

Stolna cerkev je, nadaljuje obrednik, zaradi velikega pomena znamenje tiste duhovne zgradbe, ki se izgrajuje v dušah vernikov; je tudi izrazita podoba tiste vidne Kristusove Cerkve, ki na celem svetu moli, poje in slavi, in zato je potrebno stolnico razumeti kot podobo skrivnostnega telesa, katerega udje se zraščajo v edinosti celote ljubezni. Zato, pravi dalje obrednik, se stolna cerkev po pravici mora razumeti kot središče liturgičnega življe-

nja škofije in je potrebno na primeren način vernike spodbujati k ljubezni in spoštovanju do stolne cerkve. K temu lahko pripomore praznik njene posvetitve in predvsem romanja vernikov razporejena po župnijah ali posameznih krajih.

Peto leto je kapiteljska in župnijska cerkev tudi stolnica in tako kraj škofovega oznanjevanja vere in osrednjih škofijskih liturgičnih slavij. Prav tedaj, ko je tu zbran skoraj ves duhovniški zbor škofije, recimo na veliki četrtek ali mašniškem posvečenju, lahko rečemo, da je stolnica tudi »vidno znamenje edinosti in vidna podoba vse Kristusove Cerkve, ki moli, poje in slavi«.

Ali je stolnica v teh petih letih postala to, kar naj bi bila tudi v dušah vernikov škofije? Verjetno je to proces, ki se uresničuje daljše obdobje in bo potrebno vložiti več navora, da bodo verniki resnično vzljubili to cerkev kot posebno znamenje in gojili do nje posebno ljubezen in spoštovanje. Posebej se to potrjuje ob škofijskih slovesnostih, ko še ni zaznati večje udeležbe vernikov iz drugih župnij, ali ob obisku skupin, ki jih še vedno bolj pritegne znamenita oltarna slika sv. Miklavža, kot pa dejstvo, da bi obiskali to cerkev zato, ker je »mati vseh cerkva v škofiji«. So tudi redke

izjeme. Omenjeni obrednik predvideva romanja vernikov v stolnico, drugi dokumenti omenjajo tudi konkretne kateheze za vernike o pomenu stolne cerkve za življenje krajevne Cerkve. To so naloge, ki naš še čakajo.

Sama cerkev združuje trojni pomen: župnijske cerkve, kapiteljske cerkve in stolne cerkve. V njej se vsako soboto in ob drugih priložnostih zbira stolni kapitelj s proštom na čelu k skupni molitvi. V njej je središče župnijskega liturgičnega življenja (vsakodnevno bogoslužje, krsti, poroke, spovedovanje itd.) in srečevanje oltarnega občestva. In tu je tudi škofov sedež ter osrednja škofijska bogoslužja. Vse to je veliko bogastvo, dodana vrednost bi danes rekli, hkrati pa zahteva poseben napor, sposobnost prilagajanja in veliko organizacijskih spretnosti odgovornih. Z vsakim rojstvom so povezane bolečine, z vsakim začetkom ali spremembo ustaljenih navad. Tako lahko prepoznavam med verniki stolne župnije tiste, ki so izjemno veseli, da je župnijska cerkev tudi stolnica, so ponosni, čutijo z njo; nekateri tega ne razumejo kot prednost, težko sprejemajo »razgibanost in raznolikost dogajanja«. Želijo si ustaljenega župnijskega ritma, manj slovesnosti in več, kakor pravijo, stare »domačnosti«. Vse to je proces zorenja za vse nas, ki smo povezani s to cerkvijo in to župnijo.

S tem, ko je cerkev postala stolnica, so se spremenile nekatere prioritete, tudi njeno osnovno poslanstvo: ni več samo središče župnijskega občestva temveč celotne škofije. Še več, postavljena je na »svetilnik« in zaradi njenega posebnega pomena se pričakuje, da je vedno vse na pravem mestu, vedno primerno okrašena, znotraj in zunaj urejena, da je veliko koncertnega dogajanja itd. Za številna slove-

sna bogoslužja mora biti na voljo dovolj primerno usposobljenih sodelavcev (pevski zbor, večkrat orkester, bravci, asistenca itd.). Lažje je tam, kjer je v bližini stolnice bogoslovje ali ima škofija vsaj več bogoslovcev, ki so na voljo za slovesno bogoslužje v stolnici.

Za vse je potreben čas, tudi za oblikovanje odnosa do stolne cerkve, da postane za vernike res »znamenje edinosti in Kristusovega skrivnostnega telesa« in za razumevanje dogajanja, v katerem je mogoče videti bogastvo vere in priložnost za poglobljeno življenje živega odnosa s Kristusom in Njegovim občestvom.

*dr. Silvester Fabijan,
stolni kanonik in župnik*

POSŁANSTVO LENIČEVEGA DOMA V ŠKOFIJI

V osrčju Krakovskega gozda stojita dve hišici. Škofija Novo mesto jih je obnovila z namenom, da bodo tam duhovne vaje in razna druga pastoralna srečanja. Pričakanja so obrodila tudi sadove in Leničev dom je skozi vse leto kar dobro zaseden. Glavni odgovorni za dom je msgr. Franc Novak, župnik iz Svetega Križa, ki je tudi ravnatelj tega doma. Precejšnja skrb je stalno potrebna, da vse brezhlibno teče.

Največ skupin je namenjenim duhovnim vajah birmancev. V letošnjem pastoralnem letu je bilo osem skupin s tridnevnim programom in skupaj se je zvrstilo 286 birmancev. Te največkrat vodi Janez Žakelj, župnik iz Cerkelj. Osnovno izhodišče teh duhovnih vaj so Jezusove besede: *»Vi ste sol zemlje. Če pa se sol spridi s čim se bo solila.«* SOL – Svoboda, odgovornost, ljubezen. Za dobro rast osebnosti in kristjana so te tri prvine zelo potrebne. V primeri gre za trinožni stolček, na katerih sloni dober značaj. Nogice so te tri vrednote. Če

samo eno izmed njih spodmaknemo ali spodrežemo, pade vse. Svoboda, odgovornost in ljubezen so namreč tesno med sabo povezane. Če na primer pri ljubezni odrežemo odgovornost, ni več prave ljubezni in tudi prave svobode brez odgovornosti ni. Pri duhovnih vajah skušajo te tri vrednote čim bolj približati birmancem in jih hkrati povezati z globljo vero in z bolj vnetim delom za občestvo in župnijo.

V Leničevem domu se srečujejo tudi druge skupine. Na začetku pastoralnega leta je najprej srečanje duhovnikov s škofom. Duhovna obogatitev je najprej v eni izmed bližnjih cerkva, kasneje pa se dobimo v Leničevem domu, kjer se srečamo še ob dobrem kosilu in razvedrilu. Karitas je v tem pastoralnem letu v Leničevem domu imel dve srečanja (50 in 65 oseb). Dve sta bile

skupini animatorjev po 14 oseb. Srečanja ministrantov se je udeležilo 115 ministrantov. Duhovne vaje je imelo tudi 14 srednješolcev in dve skupini mladinskih zborov (iz Leskovca 30 in za tri dni iz Škocjana 25) je veselo izpopolnjevalo svoje glasove in navdušenje za Jezusa. V Leničevem domu prenočujejo jakobčki (romarji po Jakobovi poti). Prenova v Duhu je imela pripravo na veliko noč, v juniju pa jih čakajo še štiri-dnevne duhovne vaje v tišini.

Letos, ob 100. letnici Leničevega rojstva, smo še posebej veseli, da prihaja velik blagoslov iz našega Leničevega doma. Na priprošnjo Marije naj tako ostane še naprej.

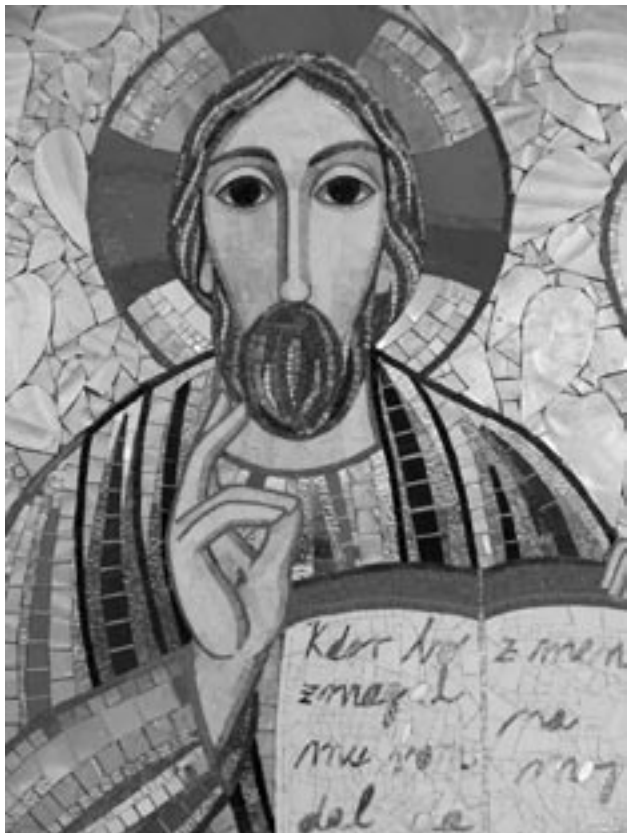
*msgr. Franc Novak,
župnik in ravnatelj
mag. Janez Žakelj, župnik*

BILANCA PETIH LET JE POZITIVNA

»Čas hitro beži«, imamo ljudje navado reči in pri tem mislimo na dogodke in stvari, ki se menjavajo tako naglo, da smo izgubili čut za čas. Od ustanovitve novomeške škofije je minilo že pet let! Vse, kar bo ob tej priložnosti napisanega ali povedanega, je le majhen drobec tistega, kar se je v tem času dogajalo in zgodilo. Tudi na gospodarskem področju nove škofije, za katero sem odgovoren.

Nismo začeli iz nič, ampak le na nov način nadaljevali z delom, ki so ga drugi prej opravljali na območju nove škofije. Ustanovitev škofije pa je brez dvoma prinesla novo perspektivo in novo poslanstvo. Prej smo bili le del večje celote, potlej pa smo postali nova enota, nov subjekt, nova krajevna Cerkev, novomeška škofija! Sanje mnogih, stoletna pričakovanja, prizadevanja mnogih so se uresničila 10. junija leta Gospodovega 2006.

Nekdanja prošnja je z malenkostno preureditvijo postala sedež škofije in njenih uradov. Stolna župnija se je preselila v prostore sester notredamk na Kapiteljski 4. Stari samostan v Šmihelu, ki jim ga je država vrnila v obupnem stanju, so sestre podarile škofiji. Začeli smo z obnovo, ki še ni končana. V obnovljenih prostorih Zavoda Friderika Ireneja Brage, ki ga je škofija ustanovila za pospeševanje verskih in kulturnih dejavnosti. Konservatorij za glasbo Jurij Slatkonja se je v kratkem času uveljavil

doma in po svetu, Duhovni center De Notre Dame goji duhovnost, Škofijska karitas opravlja svoje dobrodelno poslanstvo, redovna skupnost Hčera Marije Pomočnice nagovarja nove ljudi, Katehetsko pastoralna šola vzgaja in usposablja nove župnijske sodelavce, novi prostori omogočajo kvalitetna predavanja, srečanja ... Skratka, Baragov zavod postaja pomembno duhovno, pastoralno in kulturno središče škofije.

V Krakovskem gozdu pri Kostanjevici je bila zanemarjena gozdarska koča, ki je desetletja žalostno propadala in samevala. Po

temeljiti obnovi je tu nastal Dom duhovnih vaj Stanislava Leniča, kamor zahajajo predvsem birmanci na duhovne vikende in pripravo na birmo. Dom je na voljo tudi drugim za različna srečanja in tudi praznovanja. Tam se vsako leto konec avgusta zberemo tudi duhovniki na duhovniškem pikniku.

Z razglasitvijo Marijine božjepotne cerkve na Zaplazu za osrednje škofijsko romarsko svetišče se je njena zgodovina začela pisati na novo. V štirih letih smo cerkev znotraj in zunaj temeljito obnovili, dozidali večnamensko stavbo z novo z zakristijo in uredili neposredno okolico cerkve. Kdor prihaja proti Trebnjem, zagleda cerkev že od daleč, ki kakor bela globolica počiva na hribu in čaka na nekaj velike-

ga. To se bo zgodilo 27. maja letos, ko bomo na Zaplaz pripeljali relikvije blaženega Alojzija Grozdeta, prvega slovenskega mučenca, ki bodo odslej počivale v oltarju v novi kapeli, ki smo jo zgradili pa načrtih arhitektov Jožeta in Matije Marinka, in opremili z lepimi in vsebinsko bogatimi mozaiki p. Marka Rupnika. Grozdetova kapela je odslej še en razlog več, da bomo ljudje radi ponovno in ponovno prihajali k Mariji na Zaplaz, se izročali v njeno varstvo in blaženega Alojzija Grozdeta prosili, naj mladim pokaže pot vere, veselja, upanja in zvestobe.

Ob ustanovitvi se je razdelilo tudi premoženje nekdanje skupne ljubljanske nadškofije in del premoženja je dobila tudi naša škofija, deloma v denarju, deloma v premoženju, zlasti v gozdovih. Škofija je ustanovila gospodarsko družbo, ki upravlja s tem premoženjem. Z izborom imena te družbe smo želeli poudariti namen cerkvenega premoženja. Gospodarska družba z omejeno odgovornostjo se imenuje Beneficij. Beseda izhaja iz latinščine in pomeni delati dobro drugim. S škofijskim pridobitnim premoženjem želimo doseči prav to: pomagati drugim k lepšemu in boljšemu življenju. Baragov zavod, Leničev dom, Škofijska karitas, Zaplaz in še veliko drugih pobud, nenazadnje tudi pomoč duhovnikom pri zagotavljanju njihove socialne varnosti, strokovnega izobraževanja, zdravstvene preventive, vse z namenom, da bi duhovnikom in drugim vernikom naše škofije stali ob strani in jim pomagali k bolj zadovoljnemu, versko, duhovno in kulturno bogatemu življenju, k bolj živi zavesti, da smo vsi Cerkev, občestvo, velika družina, da je Cerkev naš skupni dom, v katerem se vsi počutimo varne in sprejete. Hvala vsem, ki z molitvijo in materialnimi darovi v domačih cerkvah ali škofiji ta prizadevanja omogočate in podpirate. Le tako bomo lahko tudi v prihodnje skupaj gradili Cerkev in kljub različnim preizkušnjam skupaj z blaženim Alojzijem Grozdetom ponavljali: Srce se ne boji!

prelat dr. Janez Gril, ravnatelj škofijske gospodarske uprave

OBVESTILO V ZVEZI S SVETOVANJEM NA ŽUPNIJAH

Ravnatelj Konservatorija za glasbo Jurij Slatkonja g. prof. Aleša Makovca mnogi župniki vabite na župnije, da bi jim svetoval ali kako drugače pomagal v zvezi z orglami, cerkvenim zborovskim petjem, cerkvenimi zvonovi in podobnimi zadevami. Nekateri župnike ste se na škofijski ordinariat obrnili z vprašanjem, kako je urejeno glede honorarja za opravljeno delo.

Ravnatelj prof. Aleš Makovac je zaposlen v Zavodu Friderik Irenej Baraga. Med njegove delovne obveznosti sodi tudi svetovanje in druga občasna pomoč župnijam, kolikor mu to čas dopušča. Zato strokovnega svetovanja ni potrebno posebej plačati, dolžni ste mu poravnati le kilometrino do župnije in nazaj in sicer 0,37 € za kilometer poti.

Gospod Aleš Makovac je s takšno rešitvijo seznanjen, se z njo strinja in bo z veseljem še naprej svetoval vsem, ki ga boste za to zaprosili.

prelat dr. Janez Gril, ravnatelj škofijske gospodarske uprave

PASTORALNO LETO 2011/12 - LETO SOCIALNE PRAVIČNOSTI

Geslo leta: »Pravičnost v ljubezni«

Namen leta socialne pravičnosti: Slovenski katoličan v sebi, v cerkvenih skupnostih in v svojem življenjskem ter delovnem okolju prepozna in duhovno razlikuje družbena dogajanja, jih presoja v luči družbenega nauka Cerkve ter se vključuje v delo za socialno pravičnost.

Vizija pastoralnega leta: Po končanem pastoralnem letu 2011/12 naj bi bilo v družbenem življenju več sodelovanja človeka z Bogom in zato več socialne pravičnosti. Socialna pravičnost pomeni:

- da družba nudi pogoje za človeka dostojno življenje in celostni razvoj vsake osebe;
- da se v tej družbi varuje in neguje človekovo dostojanstvo ter spoštuje človeško življenje v vseh razsežnostih;
- da se resno jemlje odgovornosti na vseh položajih, kar velja tudi za t.i. »male ljudi«, in se ne molči, ko je treba govoriti, in se ne govori, ko bi morali molčati;
- da vlada pravičnost v družbenih odnosih in osebna družbena odgovornost;

“Grozdetova kapela na Zaplazu v začetku maja 2011 (foto: J. Potrpin)”

JAGODE NAŠE PASTORALE

- da je soodgovornost za razvoj družbe in skupno dobro moralna zaveza vsakega člana družbe.

Temeljni cilji pastoralnega leta:

- ozavestiti vsakega kristjana, da Bog želi po njem v družbi uresničevati svoj načrt, da je poklican za delo za skupno dobro in za vrednote v krščanskih skupnostih in v svetu (dojeti celostno krščanstvo – trojna naloga iz krsta);
- vzpostaviti prostor dialoga (z Bogom in med ljudmi) o družbenih vprašanjih v Cerkvi in svetu;
- da kristjani poznajo temeljna načela Družbenega nauka Cerkve in ga uporabljajo pri presoji družbene stvarnosti in njenega razvoja ter kot kristjani delujejo v svetu;
- da posamezniki in občestva dejavno odgovarjajo na prepoznana družbena

vprašanja, dileme in/oz. potrebe soljudi, posebej najbolj ranljivih družbenih skupin (otroci, družine, starejši, brezpravni, brezposelni, migranti, ženske, Romi ...).

Praktične aplikacije:

- predavanja o družbenem nauku Cerkve, temeljnih vrednotah in njihovem pomenu za delovanje kristjana v svetu;
- molitev, izročanje Svetemu Duhu, (sveto v svetu);
- učenje razločevanja;
- spoznavanje sistemskih rešitev v zagotavljanju pravičnosti v drugih državah in/ali okoljih;
- pogovor v skupinah, kaj konkretno bi se dalo narediti na določenem področju.

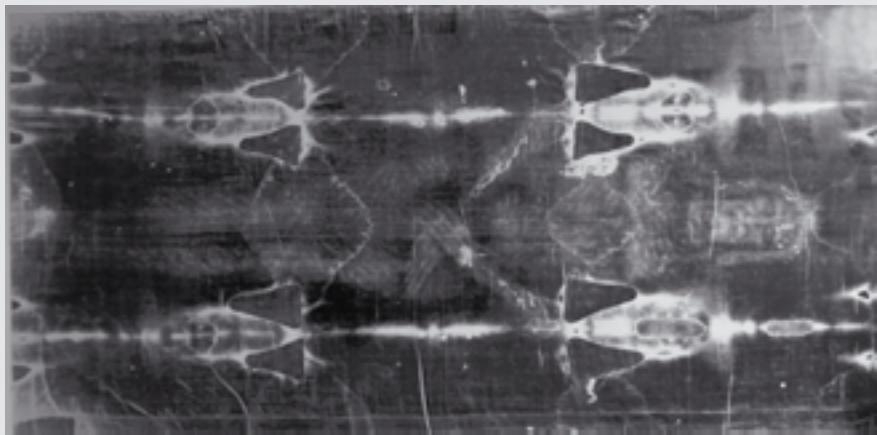
Pastoralna služba

O RELIKVIJAH SKOZI STOLETJA

Beseda »relikvije« prihaja iz latinščine, pomeni pa »ostanki«, to so torej telesni ostanki svetnikov, njihove kosti ali kosi oblačil. Že prvi rodovi kristjanov so pokopavali svetnike tam, kjer so tudi obhajali bogoslužje: v katakombah in pozneje v prvih bazilikah. V romanskih cerkvah so kosti svetnikov shranjevali v kripti, ki je nekakšna klet pod cerkvijo. Oltar v kripti in v cerkvi nad njo je bil tako postavljen nad grobom svetnika. Lep primer take

romanske cerkve s kripto je bazilika v Krki na Koroškem, kjer so v kripti shranjene relikvije sv. Heme. Če ni bilo sredstev za gradnjo večje kripte pod cerkvijo, so pod oltarjem uredili manjšo »konfesijo«. Latinska beseda *confessio* je prevod grške *martyrion*, obe besedi pa pomenita *izpoved* ali *pričevanje*, saj Cerkev gradi na izpovedi vere pričevalcev.

V obdobju gotike se je razvila drugačna pobožnost. Verniki so želeli tudi videti. Zato

so denimo duhovniki pri maši hostijo, da so jo lahko videli tudi verniki, začeli dvigati nad glavo (temu rečemo »povzdigovanje«), saj je bil duhovnik obrnjen proti vzhodu tako kot vsi drugi verniki. Za množice romarjev pa so kripte postale premajhne, ker se je evropsko prebivalstvo množilo in je bilo vedno več tudi romarjev. V prvi gotski cerkvi, ki so jo zgradili severno od Pariza (Saint Denis), so relikvije prvega pariškega škofa sv. Dionizija postavili kar na glavni oltar v cerkvi. Podobno še danes lahko v kölnski stolnici na glavnem oltarju vidimo zlato skrinjo s kostmi sv. treh kraljev, ki so jih v 12. stoletju izmakni iz Milana in prinesli v Köln.

Tudi poti do najbolj znanih romarskih ciljev so bile posejane z grobovi različnih svetnikov, ki so jih romarji obiskovali spotoma, na poti do groba sv. apostola Jakoba v Santiago ali do sv. treh kraljev v Kölnu. Kdor je romal k grobovom svetnikov, kdor se je dotaknil njihove krste ali videl skrinjo z njihovimi relikvijami, se je čutil posebej povezanega z nebesi. Ob

koncu sveta bo vstajenje od mrtvih, kosti svetnikov bodo znova eno z njihovimi dušami, ki so v nebesih. Cerkve z relikvijami svetnikov so zato kakor vrata v nebesa. Čiščenje relikvij torej izvira iz vere v vstajenje od mrtvih.

Na Vzhodu pa so svetniki prisotni na drugačen način. V vzhodnih cerkvah svetniki vernike gledajo z ikonostasa, ki je stena z ikonami pred oltarjem. Zlata podlaga ikon pomeni, da svetniki na nas gledajo iz nebes.

Povzeto in prilagojeno po: E. Bieger in H. Zimmermann, *Heilige und ihre Feste: Entstehung – Bedeutung – Brauchtum*, Kevelaer 2004.

mag. Tomaž Maras, škofijski tajnik

SVETI MUČENCI KANCIJANI

Poleg sv. Florijana in mnogih drugih kristjanov so med Dioklecijanovim preganjanjem leta 304 življenje za Kristusa darovali tudi brata Kancij in Kancijan, sestra Kancijanila in njihov vzgojitelj Prot, ki jih je uvedel v krščanstvo. Bili so potomci bogate rimske družine. V Rimu so osvobodili svoje sužnje in razdelili imetje revežem, potem pa se odpravili v Oglej in še naprej proti vzhodu. Pregarjalci so jih 31. maja dohiteli na bregovih reke Soče.

Poročilo o mučeništvu, zapisano v 6. stol., pravi, da so Kancijani z dvignjenimi rokami molili, preden so jih umorili: »Gospod Jezus Kristus, ki si dejal, da si oče in mati stanovitnim v tvojem imenu, in ki si obljubil, da boš dal prihodnje in vekotrajne dobrine namesto časnih in minljivih, namesto zemeljskih bogastev pa neuničljivo življenje z večno srečo: prosimo te, ljubitelj čiste vesti, poglej z nebeških višav v to uro in sprejmi naše duše v miru. Nakloni, naj bomo pridruženi tvojim svetim in izvoljenim, ki se z njimi veselijo tvoji slavni mučenci, kajti ti si edini Bog in blagoslovljeni na veke vekov. Amen.«

Njihove relikvije so arheologi v 20. stoletju našli pokopane pod tlakom starokrščan-

ske bazilike, zgrajene nad njihovim grobom in uničene med vpadi barbarov. Danes jih hranijo v oltarju župnijske cerkve v Škocjanu ob Soči (San Canzian d'Isonzo).

Češčenje svetih Kancijanov se je razširilo po vsem ozemlju nekdanjega oglejskega patriarhata, še najbolj pa med Slovenci. V novomeški škofiji so zavetniki dveh pražupnij: Mirna Peč in Škocjan, njihov obvezni god pa zaradi praznika obiskanja Device Marije ni zadnjega dne v maju, ampak že 30. maja. Naj mladi mučenci Kancijani skupaj z Alojzijem Grozdetom naši mladini izprosijo stanovitnost in zvestobo Kristusu!

mag. Tomaž Maras, škofijski tajnik

Mirna Peč

Škocjan

DEJAVNOSTI G. ŠKOFA ANDREJA GLAVANA

Januar 2011

2. je stolnici med slovesno sv. mašo štirim bogoslovcem prvega letnika podelil službo bralca - lektorja. Nato se je pri kosilu srečal tudi z vsemi njihovimi starši.
4. je daroval sv. mašo v Domu počitka v Metliki.
6. je na praznik svetih treh kraljev v stolnici daroval sv. mašo, pri kateri so prepevali slušatelji Konservatorija za glasbo Jurij Slatkonja pod vodstvom Aleša Makovca.
12. je dekane in prodekane sprejel na ponovoletnem srečanju. Zvečer se je v Ljubljani udeležil sprejema ob slovesu apostolskega nuncija.
15. je kardinalu Vinku Puljiću čestital ob srečno končanem procesu za beatifikacijo drinskih mučenk, med katerimi sta tudi Slovenki s. M. Krizina Bojanc in s. M. Antonija Fabjan iz naše novomeške škofije.
17. je objavil izjavo ob priznanju mučeništva drinskih mučenk.
18. je vodil sejo zbora svetovalcev.
19. se je Ljubljani v Domu sv. Jožefa udeležil skupščine KORUS.
20. je v Velikem Gabru blagoslovil zimsko kapelo blaženega Alojzija Grozdeta.
21. je vodil sejo konzilija Beneficija. Nato sta ga obiskala regionalni vikar Opus Dei v Sloveniji msgr. dr. Rafael Arias in msgr. dr. Feliiu Torra.
23. je pisal duhovnikom in vernikom novomeške škofije ob potrditvi čudeža na priprošnjo božjega služabnika Janeza Pavla II. in mučeništva petih sester iz družbe Hčera božje ljubezni, od katerih sta dve Dolenjki.
24. je dopoldne vodil sejo statutarne komisije. Popoldne je v Vodicach daroval pogrebno sveto mašo in vodil

- pogrebni obred za Frančiško Kimovec, mater duhovnika Slavka Kimovca, župnika župnije Tržišče.
26. se je udeležil dekanjske konference dekanije Novo mesto v pripravi na birmo.
 27. se je udeležil seje tajništva ŠPS.
 30. je na nedeljo Svetega pisma med sv. mašo v stolni cerkvi sv. Nikolaja katehumenom iz vse škofije izročil Sveta pisma.

Februar 2011

1. je sprejel obisk predstavnikov Prenove v Duhu.
2. je na praznik Jezusovega darovanja v templju in na dan Bogu posvečenega življenja v župnijski cerkvi sv. Jerneja v Šentjerneju obhajal sv. mašo, ki so se je udeležili redovniki in redovnice iz novomeške škofije.
3. je v Ljubljani vodil sejo statutarne komisije.
9. je obhajal sv. mašo z udeleženci 41. katehetskega simpozija na Mirenskem gradu.
10. je sprejel obisk predstavnikov skavtov ljubljanske regije.
12. je sprejel delegacijo Nove slovenske zaveze in se pogovarjal o maši v Kočevskem rogu.
14. se je v Ljubljani udeležil 58. redne seje Slovenske škofovske konference.
16. se je udeležil obiska škofov pri predsedniku Türku na Brdu pri Kranju. Zvečer je maševal v kapeli novomeške bolnice.
20. se je v kapeli šolskih sester v Novem mestu udeležil praznovanja bisernega jubileja mašniškega posvečenja g. Stanislava Škufca ter zbrane nagovoril v homiliji.
24. je vodil sejo gospodarskega sveta.
27. je maševal v skupnosti Cenacolo v Škocjanu.

Marec 2011

4. je v karmeličanskem samostanu Marije Kraljice angelov v Mirni Peči opravil redno kanonično vizitacijo in vodil volitve priorice.
6. se je v Mariboru udeležil slovesnosti ob spremembi na sedežu mariborske nadškofije in metropolije.
9. je vodil sejo duhovniškega sveta.
11. je vodil sejo konzilija Beneficija.
13. je med sv. mašo v župnijski cerkvi v Vinici blagoslovil obnovljen križev pot.
15. je vodil sejo zbora svetovalcev.
16. je maševal v domu za ostarele v Šmarjeti (enota DSO Trebnje).
17. je sprejel na obisk provincialno predstojnico šolskih sester ND s. Darijo Krhin. V Baragovem zavodu se je udeležil javne oddaje Radia Ognjišče ob 20-letnici osamosvojitve.
19. je na praznik sv. Jožefa, glavnega zavetnika novomeške škofije, v stolnici daroval sv. mašo in podelil škofijsko odličje sv. Jožefa ge. Mariji Kalan, zaslužni sodelavki Župnijske karitas Kočevje, ter priznanja nekaterim župnijskim Caritas ob 20-letnici delovanja.
20. je v župnijski cerkvi v Soteski med sveto mašo blagoslovil obnovljen glavni oltar.
21. je vodil sejo Grozdetovega odbora. Zvečer se je srečal z birmanci v župniji Kočevje.
23. se je v Baragovem zavodu udeležil postne duhovne obnove za duhovnike, ki jo je vodil koprski pomožni škof dr. Jurij Bizjak.
25. je daroval sv. mašo v domu za ostarele v Trebnjem in vodil sejo UGS.
26. je ob 9. uri daroval sv. mašo v Šmihelu, nato se je udeležil občnega zbora Škofijske karitas Novo mesto. Popoldne je na mestnem pokopališču v Srebrničah vodil pogrebni obred za rajnega Ivana Marasa.
27. je birmoval v župniji Kočevje. Popoldne se je udeležil dobredelnega koncerta Slomškove ustanove v Gallusovi dvorani Cankarjevega doma v Ljubljani.
30. je vodil sejo dekanov.

31. se je srečal z birmanci v župniji Novo mesto Sv. Janez.

April 2011

1. se je srečal z birmanci v župniji Šmarjeta.
2. se je na Vrhniku udeležil vseslovenskega srečanje z naslovom Žarki upanja, ki ga je pripravilo Gibanje Fokolarov.
3. je birmoval v župniji Novo mesto Sv. Janez. Popoldne je v Metliki blagoslovil na novo pridobljene obnovljene orgle v župnijski cerkvi.
4. se je udeležil seje Slovenske škofovske konference v Murski Soboti.
6. se je srečal z birmanci v župniji Mirna.
7. se je srečal z birmanci v župniji Novo mesto Šmihel.
9. je birmoval v župnijah Novo mesto Šmihel in Šmarjeta.
10. je na tiho nedeljo birmoval na Mirni, popoldne pa je s skupino duhovnikov obiskal kraj, kjer so našli truplo bl. Alojzija Grozdeta. Nato je odšel tudi na Zaplaza, kjer si je ogledal, kako napredujejo gradbeni dela in urejanje okolice Marijinega romarskega svetišča.
14. je na Teološki fakulteti v Ljubljani predaval o slovenskih drinskih mučenkah s. Jožefi (Krizini) Bojanc iz župnije Šmarjeta in s. Jožefi (Antoniji) Fabjan iz župnije Hinje z naslovom Raje umreti, kakor grešiti.
17. je na cvetno nedeljo na škofijskem dvorišču blagoslovil zelenje, sledila je procesija v stolno cerkev sv. Nikolaja, kjer je daroval sv. mašo, med katero je zbor prepeval pasijon po Mateju.
18. je v domu ostarelih v Kočevju daroval sv. mašo.
20. se je srečal z birmanci v župniji Novo mesto sv. Lenart.
21. je na veliki četrtek dopoldne v stolnici sv. Nikolaja daroval krizmeno mašo, zvečer pa mašo zadnje večerje.

22. se je na veliki petek v stolnici udeležil obredov velikega petka, ki jih je vodil stolni prošt in generalni vikar prelat Božidar Metelko.
23. je zvečer v stolnici vodil velikonočno vigilijo.
24. je na veliko noč zjutraj vodil vstajenjsko procesijo, po njej pa slovesno mašo v stolnici.
25. je dopoldne birmoval v župniji Novo mesto sv. Lenart, popoldne pa se je srečal z birmanci v župnijah Dragatuš in Metlika.
- 26.-29. se je udeležil romanja novomeške škofije (Split-Dubrovnik-Bari-San Giovanni Rotondo-Loreto-Assisi).
30. je birmoval v župniji Metlika.

Marijina cerkev z novo zakristijo na Zaplazu (foto: J. Potrpin)

NAPOVEDNI KOLEDAR

MAJ

- 27.5. Škofova maša, blagoslov Grozdetove kapele in sprejem njegovih relikvij ob 19. uri na Zaplazu
- 28.5. OSREDNJA SLOVESNOST OB PRAZNIKU BL. A. GROZDETA NA ZAPLAZU ob 10. uri

JUNIJ

- 1.6. Dies sanctificationis – obletnica posvečenja po dekanijah
- 5.6. Spravna maša v Kočevskem Rogu ob 11. uri
- 11.6. Slovesno praznovanje 5. obletnice razglasitve novomeške škofije v stolni cerkvi, v soboto ob 16. uri sv. maša g. škofa A. Glavana s somaševanjem duhovnikov
- 18.6. Romanje bolnikov na Brezje
- 20.6. Začetek dobrodelne akcije: Šola 2011 – ŠKNM

JULIJ

- 3.7. Somaševanje duhovnikov jubilentov ob 16.00 na Zaplazu

AVGUST

- 9.-12.8. Svetovni dan MLADIH - Madrid

- 14.8. Maša in procesija na Zaplazu na predvečer praznika
- 15.8. Obnovitev izročitve Mariji na Zaplazu ob 10.00
- 20.8. Srečanje treh dežel ob 11.00 na Zaplazu
- 27.8. Romanje bolnikov in invalidov novomeške škofije na Zaplazu ob 10.00.
- 31.8. Rekolekcija in družabno srečanje duhovnikov - piknik v Leničem domu ob 10.00

SEPTEMBER

- V začetku septembra bo pastoralni tečaj (datum še ni znan)
- 10.9. Molitveni dan za duhovne poklice v Šentjerneju ob 10. uri.
- 17.9. Srečanje MLADIH v Stični
- 24.9. Razglasitev drinskih mučenk za blažene v Sarajevu (organizirano bo romanje)

OKTOBER

- 12.10. Seja duhovniškega sveta v Baragovem zavodu ob 9.30.

KAZALO

NOVI ŠTEVILKI NA POT	1
VABILO NA ZAPLAZ OB PRAZNIKU BL. A. GROZDETA	2
DOGAJANJE OB SLOVESNEM PRAZNIKU BL. ALOJZIJA GROZDETA	2
DUHOVNO DOGAJANJE NA ZAPLAZU	4
RELIKVIJE BL. ALOJZIJA GROZDETA NA ZAPLAZU	4
O KAPELI BL. ALOJZIJA GROZDETA	6
O MOZAIKU V ČAST BLAŽENEMU ALOJZIJU GROZDETU	7
SLOVESNO PRAZNOVANJE 5. OBLETNICE ŠKOFIJE	8
POGLED DUHOVNIKA NA 5 LET ŠKOFIJE NOVO MESTO	8
KAKO KOT LAIK DOŽIVLJAM NOVO ŠKOFIJO	10
PET LET ŠKOFIJSKEGA PASTORALNEGA SVETA	11
»ZGLED SEM VAM NAMREČ DAL ...«	14
O SKUPNOSTI KATEHISTINJ IN KATEHISTOV	16
O DELOVANJU KATEHETSKE PASTORALNE ŠOLE	16
DELOVANJE GLASBENEGA KONSERVATORIJA	21
POMEN STOLNE CERKVE V NOVEM MESTU	22
POSLANSTVO LENIČEVEGA DOMA V ŠKOFIJI	24
BILANCA PETIH LET JE POZITIVNA	27
PASTORALNO LETO 2011/12 - LETO SOCIALNE PRAVIČNOSTI	29
O RELIKVIJAH SKOZI STOLETJA	30
SVETI MUČENCI KANCIJANI	31
OBVESTILO V ZVEZI S SVETOVANJEM NA ŽUPNIJAH	31
DEJAVNOSTI G. ŠKOFA ANDREJA GLAVANA	32
NAPOVEDNI KOLEDAR	35

Jagode naše pastorage, Glasilo Škofije Novo mesto

Izdaja: Pastoralna služba; Urejata: mag. Igor Luzar in mag. Tomaž Maras; Odgovarja: prelat Božidar Metelko; Jezikovni pregled: Monja Pust; Grafična priprava in tisk: Špes, Novo mesto